

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1967

Warszawa, dnia 1 marca 1967 r.

Nr 3

SPIS TREŚCI

Dział B

	str.
Poz. 26 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników służby bibliotecznej	46
„ 27 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w muzeach państwowych	50
„ 28 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w archiwach państwowych	54
„ 29 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia pracowników kulturalno-oświatowych zatrudnionych w domach kultury, ośrodkach kultury, klubach i świetlicach podległych prezydiom rad narodowych	56
„ 30 — uchwała Rady Państwa z dnia 8 września 1966 r. w sprawie uposażeń sędziów i członków Biura Orzecnictwa Sądu Najwyższego	59
„ 31 — uchwała Rady Państwa z dnia 8 września 1966 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich	60
„ 32 — uchwała Rady Państwa z dnia 8 września 1966 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników administracyjnych prokuratur wojewódzkich i powiatowych	62
„ 33 — uchwała Nr 295 Rady Ministrów z dnia 6 września 1966 r. w sprawie opieki zdrowotnej nad pracownikami rolnymi oraz członkami ich rodzin	65
„ 34 — rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 16 września 1966 r. w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczeń społecznych i rent dla pracowników zatrudnionych w prowadzonych na zasadzie rozliczenia zryczałtowanego lub umowy agencyjnej uspołecznionych zakładach noclegowo-żywnościowych i obozowiskach turystycznych podlegających nadzorowi Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki	66
„ 35 — zarządzenie Nr 62 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 października 1966 r. w sprawie zmian w wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do tworzenia funduszu na finansowanie wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych	67
„ 36 — zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 21 września 1966 r. w sprawie zmiany regulaminu nagradzania z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego oraz zasad premiowania za realizację prac w dziedzinie przygotowania i wprowadzenia nowej techniki	67

DZIAŁ B

26

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1966 r.

w sprawie uposażenia pracowników służby bibliotecznej.

(Dziennik Ustaw z dnia 10 września 1966 r. Nr 37, poz. 225)

Na podstawie art. 5, 7 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), art. 129 ustawy z dnia 5 listopada 1959 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114), art. 69 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1965 r. Nr 17, poz. 119), art. 36 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129), w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w:

- 1) w bibliotekach:
 - a) podległych i nadzorowanych przez Ministra Kultury i Sztuki,
 - b) szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych,
 - c) Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych,
 - d) instytutów naukowo-badawczych oraz
- 2) w Bibliotece Głównego Urzędu Statystycznego,
- 3) w Centralnej Bibliotece Rolniczej,
- 4) w Bibliotece Sejmowej,
- 5) w Centralnej Bibliotece Wojskowej,
- 6) w Głównej Bibliotece Lekarskiej,
- 7) w Bibliotece Naukowej Sztabu Generalnego WP.

2. Rozporządzenia nie stosuje się do zatrudnionych w bibliotekach pracowników naukowo-badawczych, naukowo-dydaktycznych i bibliotekarzy dyplomowanych.

3. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac może zastosować zasady uposażenia ustalone w rozporządzeniu do pracowników służby bibliotecznej, zatrudnionych w bibliotekach innych niż wymienione w ust. 1.

4. Do pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w bibliotekach podległych organizacjom społecznym lub spółdzielczym, na wniosek jednostki nadzorującej daną organizacją, za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac, można zastosować zasady uposażenia określone w rozporządzeniu.

§ 2. 1. Ustala się dla pracowników służby bibliotecznej następujące tabele, stanowiące załączniki do rozporządzenia:

- 1) tabelę stanowisk, kwalifikacji, uposażenia zasadniczego i dodatku specjalnego pracowników służby bibliotecznej (załącznik nr 1),
- 2) tabelę stanowisk, kwalifikacji, uposażenia zasadniczego i dodatku specjalnego pracowników zatrudnionych przy konserwacji zbiorów bibliotecznych (załącznik nr 2),
- 3) tabelę stawek dodatku specjalnego zamiast dotychczasowych procentowych dodatków specjalnych

i dodatków za warunki szkodliwe dla zdrowia (załącznik nr 3),

4) tabelę stawek dodatku funkcyjnego dla bibliotek naukowych (załącznik nr 4),

5) tabelę stawek dodatku funkcyjnego w publicznych bibliotekach powszechnych (załącznik nr 5),

6) tabelę stawek godzinowych dla robotników zatrudnionych w introligatorniach oraz przy konserwacji zbiorów bibliotecznych (załącznik nr 6).

2. Właściwy minister może przyznać pracownikowi służby bibliotecznej zatrudnionemu w bibliotece określonej w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b — d, pkt 2—7 oraz w Bibliotekach: Narodowej, Śląskiej, w Bibliotece Głównej Biblioteki Publicznej m. st. Warszawy i w Bibliotece Głównej Miejskiej Biblioteki Publicznej im. L. Waryńskiego w Łodzi dodatek specjalny w stawce wyższej o jedną lub dwie stawki od maksymalnej stawki przewidzianej dla danego stanowiska w tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Tabelę stawek dodatku funkcyjnego określoną w ust. 1 pkt 4 stosuje się do pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w bibliotekach wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b — d i pkt 2—7 oraz w Bibliotekach: Narodowej, Śląskiej, Bibliotece Głównej Biblioteki Publicznej m. st. Warszawy i Bibliotece Głównej Miejskiej Biblioteki Publicznej im. L. Waryńskiego w Łodzi.

4. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac na wniosek Ministra Kultury i Sztuki może przyznać prawo stosowania tabeli, o której mowa w ust. 1 pkt 4, do pracowników innych bibliotek niż wymienione w ust. 3.

5. W razie zbiegu uprawnień do dwóch dodatków funkcyjnych przysługuje tylko jeden dodatek wyższy.

§ 3. 1. Pracownicy służby bibliotecznej z wyjątkiem pracowników, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 6, otrzymują dodatek za wysługę lat w dotychczasowej wysokości 5% uposażenia zasadniczego za każde pełne 5 lat pracy w służbie bibliotecznej.

2. Dodatek za wysługę lat nie może przekraczać 15% uposażenia zasadniczego.

§ 4. Pracownicy służby bibliotecznej posiadający stopień naukowy doktora otrzymują dodatek do uposażenia w dotychczasowej wysokości 300 zł miesięcznie.

§ 5. Minister Kultury i Sztuki ustali w drodze zarządzenia, w jakich publicznych bibliotekach powszechnych mogą występować stanowiska kustoszy i starszych bibliotekarzy.

§ 6. Pracownicy służby bibliotecznej zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy zostają zakwalifikowani na właściwe stanowiska na ogólnych za-

sadach, z tym że wynagrodzenie ich oblicza się według stawki godzinowej. Stawka za godzinę pracy wynosi 1/175 pełnego uposażenia miesięcznego (łącznie z dodatkami), które przysługiwałoby pracownikowi w razie zatrudnienia go w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 7. Pracownicy służby bibliotecznej zatrudnieni w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia powinni być zakwalifikowani na stanowiska służbowe wymienione w załączniku nr 1 stosownie do posiadanych kwalifikacji, z tym że nie mogą otrzymać netto uposażenia niższego od dotychczas pobieranego.

§ 8. Właściwi ministrowie (Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk, kierownicy urzędów centralnych) mogą za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac uzupełniać tabele stanowisk, kwalifikacji uposażeń zasadniczych i dodatku specjalnego, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2, niezbędnymi stanowiskami.

§ 9. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i Ministrem Oświaty może określić, jakie wykształcenie uznaje się za średnie, studium lub wyższe wykształcenie bibliotekarskie oraz jakie rodzaje pracy można uznać za pracę bibliotekarską dla ustalenia stażu pracy wymaganego dla zajmowania stanowisk określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 10. 1. Właściwi ministrowie (Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk, kierownicy urzędów centralnych) mogą zwolnić pracownika od wymagań kwalifikacyjnych ustalonych do zajmowania stanowisk wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, uwzględniając jego wieloletnią pracę w zawodzie bibliotekarskim lub pokrewnym oraz osiągnięcia naukowe.

2. Utrzymuje się w mocy zwolnienia od wymagań kwalifikacyjnych, udzielone pracownikom służby bibliotecznej przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 11. 1. Robotnicy, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 6, za wykonanie robót dobrej jakości i w wyznaczonym terminie mogą otrzymać premię w wysokości do 30% uposażenia zasadniczego.

2. O przyznaniu i wysokości premii decyduje dyrektor (kierownik) biblioteki opierając się na ramowych wytycznych premiowania, zatwierdzonych przez właściwego ministra (Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk, kierownika urzędu centralnego) w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

§ 12. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych na wniosek właściwego ministra określi zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych w pracowniach reprograficznych.

§ 13. 1. Pracownicy wykonujący czynności administracyjne i usługowe zatrudnieni w bibliotekach, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a, są wynagradzani według zasad obowiązujących w przydziałach rad narodowych odpowiednich szczebli.

2. Robotnikom oraz pracownikom obsługi przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

§ 14. 1. Pracownicy objęci rozporządzeniem mo-

gą otrzymać wyższe uposażenie tylko w drodze awansu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym.

3. Pracownik może być awansowany w obrębie danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą uposażenia od 1 sierpnia.

4. Wysokość podwyżki uposażenia zasadniczego przyznanej w związku z awansem nie może przekroczyć 300 zł miesięcznie.

5. Przepis ust. 4 ma zastosowanie również przy podwyżce uposażenia przyznanej w związku z wprowadzeniem w życie niniejszego rozporządzenia.

6. Przepisy ust. 1—5 nie dotyczą podwyżek z tytułu wysługi lat.

§ 15. 1. Ustala się fundusz nagród w wysokości do 4% funduszu płac pracowników służby bibliotecznej z przeznaczeniem na nagrody dla tych pracowników.

2. Nagrody przyznaje przełożony uprawniony do angażowania, awansowania i zwalniania pracowników, po zasięgnięciu opinii rady zakładowej związku zawodowego.

§ 16. Dodatek specjalny (§ 2 ust. 1 pkt 3), dodatek za wysługę lat (§ 3) oraz nagrody, o których mowa w § 15, nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń.

§ 17. 1. Dla pracowników objętych rozporządzeniem aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) ulega z dniem 1 września trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki uposażenia netto uzyskanej w wyniku wprowadzenia zasad określonych w rozporządzeniu — nie wyższą jednak od pobieranego dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę uposażenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów uposażenia, to jest uposażenia zasadniczego oraz dodatków.

3. W razie gdy kwota podwyżki uposażenia jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 wypłaca się do dnia 30 czerwca 1967 r.

4. Począwszy od dnia 1 lipca 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku mieszkaniowego następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku mieszkaniowego za każde półrocze począwszy od drugiego półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza z zarobkiem netto uzyskanym w pierwszym miesiącu po wprowadzeniu regulacji płac, zwanym zarobkiem bazowym.

6. Wzrost zarobku w stosunku do zarobku bazowego (ust. 5) powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata prawa do dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu, niezależnie od obliczeń półrocznych,

dokonywane są obliczenia zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) oraz przepisy uchwały nr 228 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższą zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Monitor Polski Nr 40, poz. 202).

§ 18. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższą zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wpro-

wadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 19. Do pracowników służby bibliotecznej objętych rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. Nr 43, poz. 225).

§ 20. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby bibliotecznej zatrudnionych w publicznych bibliotekach powszechnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 60, poz. 299, z 1961 r. Nr 57, poz. 315, z 1963 r. Nr 47, poz. 261 i z 1965 r. Nr 30, poz. 198).

§ 21. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Finansów oraz wszystkim ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów w z. P. Jaroszewicz

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 225).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI, UPOSAŻENIA ZASADNICZEGO I DODATKU SPECJALNEGO PRACOWNIKÓW SŁUŻBY BIBLIOTECZNEJ

Lp.	Stanowisko	Wykształcenie	Wymagany staż pracy	Stawki uposażenia zasadniczego w zł od—do	Stawki dodatku specjalnego
1	Kustosz	wyższe bibliotekarskie, wyższe	8	2000—2800	do 1
2	Starszy bibliotekarz	wyższe bibliotekarskie, wyższe	6	1700—2500	do 3
		studium bibliotekarskie	8	1600—2300	do 4
3	Bibliotekarz	wyższe bibliotekarskie	2	1500—2200	do 5
		wyższe	3		
		studium bibliotekarskie	4		
		średnio bibliotekarskie	5		
4	Młodszy bibliotekarz	wyższe bibliotekarskie	—	1400—1800	do 7
		wyższe	—	1200—1600	do 7
		studium bibliotekarskie	—		
		średnio bibliotekarskie	—		
5	Pomocnik bibliotekarza	średnio	—		
		podstawowe	—	900—1400	do 8
6	Starszy magazynier biblioteczny	średnio	2	1000—1900	do 6
		podstawowe	5		
7	Magazynier biblioteczny	średnio, podstawowe	—	900—1500	do 8

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 225).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI, UPOSAŻENIA ZASADNICZEGO I DODATKU SPECJALNEGO PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH PRZY KONSERWACJI ZBIORÓW BIBLIOTECZNYCH

Lp.	Stanowisko	Wykształcenie	Wymagany staż pracy	Stawki uposażenia zasadniczego w zł od—do	Stawki dodatku specjalnego
1	Starszy konserwator	wyższe odpowiadające wykonywanej specjalności	6	2000—2800	do 3
2	Konserwator	„	4	1700—2500	do 5
3	Młodszy konserwator	„	—	1400—1800	do 7
		średnio odpowiadające wykonywanej specjalności	—	1200—1600	do 7

Załącznik nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 225).

TABELA STAWEK DODATKU SPECJALNEGO ZAMIAST DOTYCHCZASOWYCH PROCENTOWYCH DODATKÓW SPECJALNYCH I DODATKÓW ZA WARUNKI SZKODLIWE DLA ZDROWIA

Stawka	Złotych
1	1000.—
2	900.—
3	800.—
4	700.—
5	600.—
6	500.—
7	400.—
8	300.—
9	200.—
10	100.—

Załącznik nr 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 225).

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO DLA BIBLIOTEK NAUKOWYCH

Lp.	Funkcja	Stawka dodatku funkcyjnego zł
1	Dyrektor biblioteki	800
2	Kierownik biblioteki, wicedyrektor biblioteki	600
3	Kierownik biblioteki wydziałowej lub biblioteki instytutu w szkole wyższej, kierownik jednostki organizacyjnej wchodzącej w skład biblioteki, a zatrudniającej co najmniej 6 pracowników działalności podstawowej	400
4	Kierownik jednostki organizacyjnej wchodzącej w skład biblioteki, a zatrudniającej co najmniej 3 pracowników działalności podstawowej, instruktor	300

Załącznik nr 5 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 225).

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO W PUBLICZNYCH BIBLIOTEKACH POWSZECHNYCH

Lp.	Funkcja	Stawka dodatku funkcyjnego zł
1	Dyrektor biblioteki publicznej: — wojewódzkiej i miejskiej — wojewódzkiej — miejskiej w miastach powyżej 200 tys. mieszkańców i miasta Torunia	800
2	Zastępca dyrektora w bibliotece publicznej: — wojewódzkiej i miejskiej — wojewódzkiej — miejskiej w miastach powyżej 200 tys. mieszkańców i miasta Torunia — dyrektor miejskiej biblioteki publicznej w miastach od 100 do 200 tys. mieszkańców	500
3	Kierownik biblioteki publicznej: — powiatowej i miejskiej — powiatowej Zastępca dyrektora miejskiej biblioteki publicznej w miastach od 100 do 200 tys. mieszkańców Kierownik działu instrukcyjno-metodycznego w bibliotekach publicznych: — wojewódzkiej i miejskiej — wojewódzkiej	400
4	Kierownik działu bibliograficznego w bibliotece publicznej: — wojewódzkiej i miejskiej — wojewódzkiej — w miastach powyżej 200 tys. mieszkańców i miasta Torunia	300
5	Kierownik biblioteki publicznej: — miejskiej w miastach stanowiących powiat poniżej 100 tys. mieszkańców — dzielnicowej instruktor w bibliotece publicznej — wojewódzkiej i miejskiej — wojewódzkiej kierownik działu instrukcyjno-metodycznego zatrudniającego co najmniej 3 pracowników działalności podstawowej w bibliotece publicznej: — powiatowej i miejskiej — powiatowej	350
6	Instruktor w bibliotece publicznej: — powiatowej i miejskiej — powiatowej	300

Lp.	Funkcja	Stawka dodatku funkcyjnego zł
7	Instruktor w bibliotece publicznej: — miejskiej w miastach powyżej 200 tys. mieszkańców — miejskiej w miastach stanowiących powiaty, posiadającej co najmniej 8 filii bibliotecznych — dzielnicowej posiadającej co najmniej 8 filii bibliotecznych	250
8	Kierownik działu, oddziału, filii bibliotecznej, zatrudniających co najmniej 6 pracowników działalności podstawowej	300
9	Kierownik działu, oddziału, filii bibliotecznej, zatrudniających od 3 do 5 pracowników działalności podstawowej	250
10	Kierownik biblioteki publicznej, miejskiej w miastach nie stanowiących powiatów Kierownik filii bibliotecznej (oddziału), zatrudniających mniej niż 3 pracowników działalności podstawowej Kierownik biblioteki publicznej: — osiedlowej — gromadzkiej	125
11	Kierownik filii bibliotecznej biblioteki publicznej: — osiedlowej — gromadzkiej	100

Załącznik nr 6 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 225).

TABELA STAWEK GODZINOWYCH DLA ROBOTNIKÓW ZATRUDNIONYCH W INTROLIGATORNIACH ORAZ PRZY KONSERWACJI ZBIORÓW BIBLIOTECZNYCH •

Grupa	Wymagane kwalifikacje	Stawka za jedną godzinę pracy w złotych
I	Robotnik niewykwalifikowany	4,40
II	Robotnik posiadający umiejętności fachowe w zakresie potrzebnym do wykonywania robót o charakterze pomocniczym	4,50— 5,40
III	Robotnik posiadający umiejętności fachowe w zakresie wymaganym do wykonywania robót pod nadzorem	5,50— 7,50
IV	Robotnik posiadający tytuł robotnika wykwalifikowanego w zawodzie, w którego zakresie wykonuje samodzielne roboty	7,60— 9,60
V	Robotnik posiadający tytuł mistrza w zawodzie, w którego zakresie wykonuje samodzielnie trudne i precyzyjne roboty	10,00—13,50

27

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1966 r.

w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w muzeach państwowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 10 września 1966 r. Nr 37, poz. 226)

Na podstawie art. 5, 7 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników zatrudnionych w muzeach z wyjątkiem profesorów zwyczajnych, profesorów nadzwyczajnych oraz docentów.

§ 2. 1. Ustala się dla pracowników muzealnych następujące tabele, stanowiące załączniki do rozporządzenia:

1) tabelę stanowisk, kwalifikacji, uposażenia zasadniczego i dodatku specjalnego (załącznik nr 1),

2) tabelę stawek dodatku specjalnego zamiast dotychczasowego procentowego dodatku specjalnego (załącznik nr 2),

3) tabelę stawek dodatku funkcyjnego (załącznik nr 3).

2. Minister Kultury i Sztuki może przyznać pracownikom zatrudnionym w niektórych muzeach dodatek specjalny wyższy o jedną lub dwie stawki od maksymalnej stawki przewidzianej dla danego stanowiska w tabeli stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia. Nie dotyczy to muzeów regionalnych.

3. Pełnienie funkcji, za które przysługuje dodatek funkcyjny, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, może być powierzone osobom, które zostały zakwalifikowane na następujące stanowiska służbowe:

Funkcja	Stanowisko służbowe
1. dyrektor kurator główny inwentaryzator	kustosz
2. wicedyrektor	kustosz, adiunkt lub inspektor techniczny
3. główny konserwator muzealny	konserwator
4. kierownik oddziału	kustosz lub adiunkt muzealny
5. kierownik działu pracowni	kustosz, konserwator, adiunkt muzealny, zastępca konserwatora, starszy asystent muzealny
6. kierownik muzeum regionalnego	kustosz, adiunkt muzealny, starszy asystent muzealny
7. kierownik zespołu technicznego	inspektor techniczny, starszy technik

4. Minister Kultury i Sztuki ustali w drodze zarządzenia, w jakich muzeach mogą występować funkcje wicedyrektora, kuratora, głównego inwentaryzatora, głównego konserwatora. Ustalenie tych funkcji w muzeach podległych radom narodowym następuje na wniosek prezydium rady narodowej, któremu muzeum bezpośrednio podlega.

5. W razie zbiegu uprawnień do dwóch dodatków funkcyjnych przysługuje tylko jeden dodatek wyższy.

§ 3. W muzeach nadzorowanych przez rady narodowe dyrektora i wicedyrektora przyjmuje, awansuje, przenosi i zwalnia przewodniczący właściwej terenowo rady narodowej za uprzednią zgodą Ministra Kultury i Sztuki.

§ 4. Pracownicy służby muzealnej posiadający stopień naukowy doktora otrzymują dodatek do uposażenia w dotychczasowej wysokości 300 złotych miesięcznie.

§ 5. Pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy zostają zakwalifikowani na właściwe stanowiska na ogólnych zasadach, z tym że wynagrodzenie ich oblicza się według stawki godzinowej. Stawka za jedną godzinę pracy wynosi 1/175 lub 1/200 wynagrodzenia miesięcznego (wraz z dodatkami), które przysługiwałyby pracownikowi w razie zatrudnienia go w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 6. Za dyżury niezbędne ze względu na przedłużenie czasu otwarcia muzeów, a trwające nieprzerwanie co najmniej 2 godziny dziennie poza czasem normalnej pracy, pracownicy służby oświatowej otrzymują wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 1/175 części otrzymywanego miesięcznie uposażenia za każdą godzinę dyżuru.

§ 7. Pracownicy służby muzealnej zatrudnieni w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia powinni być zakwalifikowani na stanowiska służbowe wymienione w załączniku nr 1 stosownie do posiadanych kwalifikacji, z tym że nie mogą otrzymać uposażenia niższego od dotychczas pobieranego.

§ 8. Minister Kultury i Sztuki może za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac uzupełniać tabelę stanowisk, kwalifikacji, uposażeń zasadniczych i dodatku specjalnego, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, niezbędnymi stanowiskami.

§ 9. 1. Minister Kultury i Sztuki może zwolnić pracownika od wymagań kwalifikacyjnych ustalo-

nych do zajmowania stanowisk wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia, uwzględniając jego wieloletnią pracę w służbie muzealnej.

2. Utrzymuje się w mocy zwolnienia od wymagań kwalifikacyjnych udzielone pracownikom służby muzealnej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 10. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki ustali stanowiska, kwalifikacje i uposażenie pracowników administracyjnych i obsługi na zasadach obowiązujących w prezydiach rad narodowych.

§ 11. Pracownicy zatrudnieni w muzeach martyrologicznych: Oświęcim, Majdanek otrzymują dodatki w dotychczasowych wysokościach kwotowych. Wysokość dodatków kwotowych dla poszczególnych stanowisk określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac. Dodatek ten może być przyznany pracownikom służby muzealnej niezależnie od dodatku określonego w § 2 ust. 1 pkt 2.

§ 12. Robotnikom oraz pracownikom obsługi przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

§ 13. 1. Pracownicy objęci rozporządzeniem mogą otrzymać wyższe uposażenie tylko w drodze awansu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub ustalenia uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownik może być awansowany w obrębie danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą uposażenia od dnia 1 sierpnia.

4. Wysokość podwyżki uposażenia zasadniczego przyznanej w związku z awansem nie może przekroczyć 300 zł miesięcznie.

5. Przepis ust. 4 ma zastosowanie również przy podwyżce uposażenia przyznanej w związku z wprowadzeniem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 14. 1. Ustala się fundusz nagród w wysokości do 4% funduszu płac pracowników muzealnych z przeznaczeniem na nagrody dla tych pracowników.

2. Nagrody przyznaje dyrektor muzeum po zasięgnięciu opinii rady zakładowej Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki.

§ 15. Dodatki wypłacane na podstawie § 2 ust. 1 pkt 2 i § 11 oraz nagrody, o których mowa w § 14, nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń.

§ 16. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac może zastosować zasady płac określone w niniejszym rozporządzeniu w muzeach niepaństwowych na wniosek naczelniej władzy nadzorującej dane muzeum.

§ 17. 1. Dla pracowników objętych rozporządzeniem aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), ulega z dniem 1 września 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki uposażenia netto, uzyskanej

w wyniku wprowadzenia zasad określonych w rozporządzeniu, nie wyższą jednak od pobieranego dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę uposażenia należy rozumieć wzrost netto elementów uposażenia zasadniczego oraz dodatków.

3. W razie gdy kwota podwyżki uposażenia jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 wypłaca się do dnia 30 czerwca 1967 r.

4. Począwszy od dnia 1 lipca 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku mieszkaniowego następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku mieszkaniowego za każde półrocze począwszy od drugiego półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza z zarobkiem netto uzyskanym w pierwszym miesiącu po wprowadzeniu regulacji płac, zwanym zarobkiem bazowym.

6. Wzrost zarobku w stosunku do zarobku bazowego (ust. 5) powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata prawa do dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu — niezależnie od obliczeń półrocznych — dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) oraz przepisy uchwały nr 228 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Monitor Polski Nr 40, poz. 202).

§ 18. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

1. Dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

2. Dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 19. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników służby muzealnej (Dz. U. z 1958 r. Nr 60, poz. 300 i Dz. U. z 1963 r. Nr 47, poz. 262).

§ 20. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrowi Finansów.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 226).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI, UPOSAŻENIA ZASADNICZEGO I DODATKU SPECJALNEGO

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze zł	Stawka dodatku specjalnego
		wykształcenia	lat pracy zawodowej		
GRUPA I — Pracownicy muzealni wykonujący wszelkie zasadnicze i pomocnicze prace naukowe, dokumentacyjne, wystawiennicze i upowszechnieniowe w zakresie działalności muzeum					
1	Kustosz	wyższe w jednej z dziedzin reprezentowanych w muzeum, dorobek naukowy, znajomość dwóch języków obcych	10	2400—3300	do 1
2	Adiunkt muzealny	wyższe w jednej z dziedzin reprezentowanych w muzeum, znajomość dwóch języków obcych	7	2100—2800	do 3
3	Starszy asystent muzealny	wyższe w jednej z dziedzin reprezentowanych w muzeum	5	1700—2400	do 5
4	Asystent muzealny	wyższe	2	1500—2100	do 6
5	Młodszy asystent muzealny	wyższe	—	1400—1500	do 3
GRUPA II — Pracownicy konserwatorscy wykonujący wyłącznie prace związane z konserwacją muzealiów w pełnym zakresie specjalizacji					
1	Konserwator	wyższe artystyczne lub techniczne w dziedzinie przydatnej w konserwatorstwie	10	2400—3300	do 1
2	Zastępca konserwatora	wyższe artystyczne lub techniczne w dziedzinie przydatnej w konserwatorstwie	7	2100—2800	do 3
3	Starszy asystent konserwatorski	wyższe artystyczne lub techniczne	5	1700—2400	do 5
4	Asystent konserwatorski	wyższe	2	1500—2100	do 6
5	Młodszy asystent	wyższe	—	1400—1500	do 8

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze zł	Stawka dodatku specjalnego
		wykształcenia	lat pracy zawodowej		
6	Starszy laborant	średnie techniczne lub zasadnicza szkoła zawodowa	3	1200—2000	do 8
		podstawowe	5	1100—1700	do 9
7	Laborant	średnie techniczne lub zasadnicza szkoła zawodowa	1	1100—1700	do 9
		podstawowe	2	1000—1500	do 9
8	Praktykant	średnie	—	1000—1400	—
		podstawowe	—	850—1200	—
GRUPA III — Pozostali pracownicy, wykonujący prace specjalistyczne różnych zawodów niezbędnych do funkcjonowania muzeum i zespołu istniejących urządzeń, jak również prac związanych z techniczną pomocą i obsługą działalności muzeów					
1	Inspektor techniczny	wyższe odpowiadające wykonywanej specjalności	3	1800—3000	do 5
		średnie techniczne	6	1700—2500	do 6
2	Starszy technik	średnie techniczne	4	1300—2300	do 7
3	Technik	średnie techniczne lub zasadnicza szkoła zawodowa	2	1200—2000	do 8
4	Rzemieślnik wykwalifikowany	zasadnicza szkoła zawodowa lub podstawowe	3	1200—2000	do 8
5	Starszy pomocnik muzealny	podstawowe	2	1000—1500	do 8
6	Pomocnik muzealny, pomocnik techniczny, robotnik	podstawowe	—	850—1300	do 8

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 226).

TABELA STAWEK DODATKU SPECJALNEGO ZAMIAST DOTYCHCZASOWEGO PROCENTOWEGO DODATKU SPECJALNEGO

Stawka	Złotych
1	1000
2	900
3	800
4	700
5	600
6	500
7	400
8	300
9	200
10	100

Załącznik nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 226).

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Lp.	Funkcje	Wysokość dodatku w złotych od—do
1	Dyrektor: Muzeum Narodowego Państwowych Zbiorów Sztuki na Wawelu Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie Muzeum Historycznego m. st. Warszawy Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie Państwowego Muzeum w Oświęcimiu Muzeum Historii Polskiego Ruchu Rewolucyjnego w Warszawie	700—1000
2	Dyrektor muzeum okręgowego	600—800
3	Dyrektor muzeum nie wymienionego w pkt 1 i 2, wicedyrektor	500—700
4	Kurator muzealny, główny konserwator muzealny, kierownik oddziału, kierownik muzeum regionalnego,	250—500
5	Kierownik działu, kierownik pracowni, główny inwentaryzator, kierownik zespołu technicznego	200—300

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1966 r.

w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w archiwach państwowych.*(Dziennik Ustaw z dnia 10 września 1966 r. Nr 37, poz. 227)*

Na podstawie art. 5, 7 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników służby archiwalnej zatrudnionych w archiwach państwowych.

2. Rozporządzenia nie stosuje się do zatrudnionych w archiwach państwowych pracowników naukowo-badawczych i naukowo-dydaktycznych.

§ 2. 1. Ustala się dla pracowników służby archiwalnej następujące tabele stanowiące załączniki do rozporządzenia:

1) tabelę stanowisk, kwalifikacji, uposażeń zasadniczych i dodatków specjalnych (załącznik nr 1),

2) tabelę stawek dodatku specjalnego zamiast dotychczasowego procentowego dodatku specjalnego (załącznik nr 2),

3) tabelę stawek dodatku funkcyjnego (załącznik nr 3).

2. Minister Szkolnictwa Wyższego może przyznać pracownikowi służby archiwalnej, zatrudnionemu w archiwum centralnym lub wojewódzkim, dodatek specjalny w stawce wyższej o jedną lub dwie stawki od maksymalnej stawki przewidzianej dla danego stanowiska w tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. W razie zbiegu uprawnień do dwóch dodatków funkcyjnych, przysługuje tylko jeden dodatek wyższy.

§ 3. Pracownicy służby archiwalnej posiadający stopień naukowy doktora otrzymują dodatek do uposażenia w dotychczasowej wysokości 300 złotych miesięcznie.

§ 4. Pracownicy służby archiwalnej zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy zostają zakwalifikowani na właściwe stanowiska na ogólnych zasadach, z tym że wynagrodzenie ich oblicza się według stawki godzinowej. Stawka za godzinę pracy wynosi 1/175 pełnego uposażenia miesięcznego (łącznie z dodatkami), które przysługiwałoby pracownikowi w razie zatrudnienia go w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 5. Pracownicy służby archiwalnej zatrudnieni w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia powinni być zakwalifikowani na stanowiska służbowe wymienione w załączniku nr 1 stosownie do posiadanych kwalifikacji, z tym że nie mogą otrzymać uposażenia niższego od dotychczas pobieranego.

§ 6. Minister Szkolnictwa Wyższego może za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac uzupełnić tabelę stanowisk, kwalifikacji, uposażenia zasadniczego i dodatku specjalnego, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, niezbędnymi stanowiskami.

§ 7. 1. W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych może

zwolnić pracownika służby archiwalnej od wymagań kwalifikacyjnych ustalonych dla zajmowania stanowisk wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, uwzględniając jego wieloletnią pracę w służbie archiwalnej.

2. Utrzymuje się w mocy indywidualne zwolnienia od wymagań kwalifikacyjnych udzielone pracownikom służby archiwalnej na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 8. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych ustali na wniosek Ministra Szkolnictwa Wyższego zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych w pracowniach reprograficznych.

§ 9. Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i w uzgodnieniu z zarządem głównym Związku Zawodowego Pracowników Kultury ustali stanowiska, kwalifikacje i uposażenie pracowników administracyjnych i obsługi na zasadach obowiązujących w prezydiach rad narodowych.

§ 10. 1. Pracownicy objęci rozporządzeniem mogą otrzymać wyższe uposażenie tylko w drodze awansu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub ustalenia uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownik może być awansowany w obrębie danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą uposażenia od 1 sierpnia.

4. Wysokość podwyżki uposażenia zasadniczego przyznanej w związku z awansem nie może przekroczyć 300 zł miesięcznie.

5. Przepis ust. 4 ma zastosowanie również przy podwyżce uposażenia przyznanej w związku z wprowadzeniem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 11. 1. Ustala się fundusz nagród w wysokości do 4% funduszu płac pracowników archiwów z przeznaczeniem na nagrody dla tych pracowników.

2. Nagrody przyznaje dyrektor archiwum po zasięgnięciu opinii rady zakładowej Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki.

§ 12. Dodatek specjalny (§ 2 ust. 1 pkt 2) oraz nagrody, o których mowa w § 11, nie podlegają podatkowi od wynagrodzenia.

§ 13. 1. Dla pracowników objętych rozporządzeniem aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) ulega z dniem 1 września 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki uposażenia netto, uzyskanej z wprowadzenia zasad określonych w rozporządzeniu, nie wyższą jednak od pobieranego dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę uposażenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów uposażenia, to jest uposażenia zasadniczego oraz dodatków.

3. W razie gdy kwota podwyżki uposażenia jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 wypłaca się do dnia 30 czerwca 1967 r.

4. Począwszy od dnia 1 lipca 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku mieszkaniowego następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku mieszkaniowego za każde półrocze począwszy od II półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza z zarobkiem netto uzyskanym w pierwszym miesiącu po wprowadzeniu regulacji płac, zwanym zarobkiem bazowym.

6. Wzrost zarobku w stosunku do zarobku bazowego (ust. 5) powoduje obniżenie w następnym półroczu (ust. 5) powołanym w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata prawa do dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskanego w późniejszych okresach. W tym celu, niezależnie od obliczeń półrocznych, dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwa-

ły nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) oraz przepisy uchwały nr 228 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Monitor Polski Nr 40, poz. 202).

§ 14. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

1. Dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

2. Dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników służby archiwalnej zatrudnionych w archiwach państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 60, poz. 301 i z 1963 r. Nr 47, poz. 263).

§ 16. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Szkolnictwa Wyższego, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrowi Finansów.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 227).

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI, UPOSAŻEŃ ZASADNICZYCH I DODATKÓW SPECJALNYCH

Lp.	Stanowisko	Wykształcenie	Staż pracy		Miesięczne uposażenie zasadnicze złotych od—do	Maksymalna stawka dodatku specjalnego
			ogólny	archiwalny		
1	2	3	4	5	6	7
1	Kustosz	wyższe historyczne, prawne, ekonomiczne lub inne humanistyczne, stopień naukowy doktora, znajomość dwu języków obcych	10	6	2400—3100	do 1
2	Konserwator archiwalny	wyższe odpowiednie dla dokumentacji mechanicznej, znajomość dwu języków obcych	10	—	2400—3100	do 1
3	Adiunkt archiwalny	wyższe historyczne, prawne, ekonomiczne lub inne humanistyczne, znajomość dwu języków obcych	8	5	2100—2800	do 3
4	Zastępca konserwatora archiwalnego	wyższe odpowiednie dla dokumentacji mechanicznej, znajomość dwu języków obcych	6	—	2100—2800	do 3
5	Starszy archiwista	wyższe historyczne, prawne, ekonomiczne lub inne humanistyczne, znajomość dwu języków obcych	5	3	1700—2400	do 5
6	Starszy asystent konserwatorski	wyższe odpowiednie dla dokumentacji mechanicznej	4	—	1700—2400	do 5
7	Archiwista	wyższe historyczne, prawne, ekonomiczne lub inne humanistyczne, znajomość jednego języka obcego	2	2	1500—2100	do 6
8	Asystent konserwatorski	wyższe odpowiednie dla dokumentacji mechanicznej	2	—	1500—2100	do 6

1	2	3	4	5	6	7
9	Młodszy archiwista	wyższe historyczne, prawne, ekonomiczne lub inne humanistyczne, znajomość jednego języka obcego	—	—	1400—1500	do 8
		średnie, znajomość jednego języka obcego	4	2	1100—1400	do 9
10	Młodszy asystent konserwatorski	wyższe odpowiednie dla dokumentacji mechanicznej	—	—	1400—1500	do 8
11	Praktykant archiwalny	średnie	—	—	1000—1400	—
12	Technik archiwalny	średnie techniczne	2	—	1200—2000	do 8
13	Starszy laborant archiwalny	średnie lub zasadnicza szkoła zawodowa	3	—	1200—2000	do 8
		podstawowe	5	—	1100—1700	do 9
14	Laborant archiwalny	zasadnicza szkoła zawodowa	—	—	1100—1700	do 9
		podstawowe	2	—	1000—1500	do 9
15	Starszy manipulant archiwalny	średnie	2	2	1100—1900	do 6
		podstawowe	5	3	1100—1800	do 6
16	Manipulant archiwalny	średnie	—	—	1000—1500	do 8
		podstawowe	—	—	900—1400	do 8

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 227).

TABELA STAWEK DODATKU SPECJALNEGO ZAMIAST DOTYCHCZASOWEGO PROCENTOWEGO DODATKU SPECJALNEGO

Stawka	Złotych
1	1000
2	900
3	800
4	700
5	600
6	500
7	400
8	300
9	200
10	100

Załącznik nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. (poz. 227).

TABELA STAWEK DODATKU FUNKCYJNEGO

Lp.	Funkcja	Stawki dodatku funkcyjnego zł
1	Dyrektor archiwum centralnego	700—1000
2	Dyrektor archiwum wojewódzkiego, wicedyrektor w archiwum centralnym	500—700
3	Kierownik oddziału terenowego w archiwum wojewódzkim i kierownik archiwum powiatowego	250—500
4	Kierownik oddziału w archiwum, kierownik pracowni, instruktor metodyczno-organizacyjny	200—300

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1966 r.

w sprawie uposażenia pracowników kulturalno-oświatowych zatrudnionych w domach kultury, ośrodkach kultury, klubach i świetlicach podległych prezydiom rad narodowych.

(Dziennik Ustaw z dnia 4 października 1966 r. Nr 41, poz. 248)

Na podstawie art. 5 oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników kulturalno-oświatowych, zatrudnionych w domach

kultury, ośrodkach kultury, klubach i świetlicach podległych prezydiom rad narodowych.

§ 2. 1. Ustala się dla pracowników kulturalno-oświatowych następujące tabele, stanowiące załączniki do rozporządzenia:

1) tabelę stanowisk, uposażenia zasadniczego i dodatku specjalnego (załącznik nr 1),

2) tabelę stawek dodatku specjalnego (załącznik nr 2).

2. Do zajmowania stanowisk wymienionych w załączniku nr 1 do niniejszego rozporządzenia wymagane jest co najmniej wykształcenie średnie.

3. Pracownicy posiadający wykształcenie wyższe otrzymują dodatek w wysokości 10% uposażenia zasadniczego.

4. Minister Kultury i Sztuki może za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac uzupełniać tabelę stanowisk, uposażenia zasadniczego i dodatku specjalnego, o której mowa w ust. 1 pkt 1, niezbędnymi stanowiskami.

§ 3. 1. Minister Kultury i Sztuki, w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki, ustali wymagania kwalifikacyjne, uprawniające do zajmowania stanowisk wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Minister Kultury i Sztuki może zwolnić pracownika od wymagań kwalifikacyjnych ustalonych do zajmowania stanowisk wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, uwzględniając jego wieloletnią pracę w dziedzinie kulturalno-oświatowej.

3. Utrzymuje się w mocy zwolnienia od wymagań kwalifikacyjnych uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. 1. Pracownikom wymienionym w § 1 przyznaje się dodatek za wysługę lat w wysokości 5% uposażenia zasadniczego za każde pełne pięć lat pracy, wykonywanej w placówkach kulturalno-oświatowych.

2. Dodatek za wysługę lat nie może przekraczać 15% uposażenia zasadniczego.

§ 5. 1. Ustala się fundusz nagród w wysokości do 4% funduszu płac pracowników, o których mowa w § 1, z przeznaczeniem na nagrody dla tych pracowników.

2. Nagrody przyznaje przełożony, uprawniony do angażowania, awansowania i zwalniania pracowników, po zasięgnięciu opinii rady zakładowej.

§ 6. Dodatek specjalny (§ 2 ust. 1 pkt 2), dodatek za wysługę lat (§ 4) oraz nagrody, o których mowa w § 5, nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń.

§ 7. 1. Pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy zostają zakwalifikowani na właściwe stanowiska na ogólnych zasadach, z tym że wynagrodzenie ich oblicza się według stawki godzinowej. Stawka za godzinę pracy wynosi 1/175 pełnego uposażenia miesięcznego (łącznie z dodatkami), które przysługiwałyby pracownikowi w razie zatrudnienia go w pełnym wymiarze czasu pracy.

2. Przepisy powyższe nie dotyczą instruktorów amatorskich zespołów artystycznych i kół zainteresowań, których wynagrodzenia regulują odrębne przepisy.

§ 8. 1. Pracownicy objęci rozporządzeniem mogą otrzymać wyższe uposażenie tylko w drodze awansu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym.

3. Pracownik może być awansowany w obrębie danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą uposażenia od 1 sierpnia.

4. Wysokość podwyżki uposażenia zasadniczego przyznanej w związku z awansem nie może przekroczyć 300 zł miesięcznie.

5. Przepis ust. 4 ma zastosowanie również przy podwyżce uposażenia przyznanej w związku z wprowadzeniem w życie niniejszego rozporządzenia.

6. Przepisy ust. 1—5 nie dotyczą podwyżek z tytułu wysługi lat i przyznania dodatku, o którym mowa w § 2 ust. 3.

§ 9. Bibliotekarze zatrudnieni w domach kultury otrzymują wynagrodzenia według zasad ustalonych dla pracowników służby bibliotecznej, zatrudnionych w publicznych bibliotekach powszechnych.

§ 10. Pracownicy kin zatrudnieni w placówkach kulturalno-oświatowych otrzymują wynagrodzenie według zasad ustalonych dla pracowników państwowej sieci kin.

§ 11. Pracownicy zaplecza technicznego teatrów lub instytucji muzycznych prowadzonych przez domy kultury otrzymują wynagrodzenie według zasad ustalonych dla pracowników państwowych teatrów i instytucji muzycznych.

§ 12. 1. Nauczyciele urlopowani przez władze szkolne do pracy w placówkach kulturalno-oświatowych podległych prezydium rad narodowych korzystają w okresie pracy w tych placówkach z uprawnień wynikających z ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o prawach i obowiązkach nauczycieli (Dz. U. z 1956 r. Nr 12, poz. 63 i z 1958 r. Nr 21, poz. 93).

2. Nauczyciele, o których mowa w ust. 1, otrzymują wynagrodzenie według zasad i stawek ustalonych niniejszym rozporządzeniem, z tym że wynagrodzenie to nie może być niższe od uposażenia zasadniczego (wraz ze zwyczajami), które by przysługiwało nauczycielowi w razie pozostawania w służbie nauczycielskiej w szkole.

3. W razie powrotu urlopowanego nauczyciela do pracy pedagogicznej czas pracy w placówkach kulturalno-oświatowych zalicza się do stażu pracy nauczycielskiej.

4. Do nauczycieli, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie zaliczenia nauczycieli do kategorii zatrudnienia (Dz. U. Nr 27, poz. 119).

§ 13. Pracownicy wykonujący czynności administracyjne i usługowe, zatrudnieni w placówkach kulturalno-oświatowych są wynagradzani według zasad obowiązujących w prezydiach rad narodowych odpowiedniego szczebla.

§ 14. 1. Dla pracowników objętych rozporządzeniem aktualnie pobierany przejściowy dodatek mieszkaniowy wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) ulega z dniem 1 września 1966 r. urwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki uposażenia netto, uzyskanej w wyniku wprowadzenia zasad określonych w rozporządzeniu, nie wyższą jednak od pobieranego dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę uposażenia należy rozumieć wzrost netto stałych elementów uposażenia zasadniczego oraz dodatków.

3. W razie gdy kwota podwyżki uposażenia jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty okre-

ślonej w ust. 1 wypłaca się do dnia 30 czerwca 1967 r.

4. Począwszy od dnia 1 lipca 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku mieszkaniowego następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku mieszkaniowego za każde półrocze począwszy od drugiego półrocza 1967 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza z zarobkiem netto uzyskanym w pierwszym miesiącu po wprowadzeniu regulacji płac, zwanym zarobkiem bazowym.

6. Wzrost zarobku w stosunku do zarobku bazowego (ust. 5) powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata prawa do dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu — niezależnie od obliczeń półrocznych — dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) oraz przepisy uchwały nr 228 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowni-

ków przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Monitor Polski Nr 40, poz. 202).

§ 15. Pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługuje:

1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 16. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w uzgodnieniu z Ministrem Kultury i Sztuki oraz Centralną Radą Związków Zawodowych może odpowiednio zastosować przepisy rozporządzenia do pracowników zatrudnionych w zakładach placówkach kulturalno-oświatowych oraz w placówkach prowadzonych przez organizacje społeczne lub instytucje niepaństwowe.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1959 r. w sprawie uposażenia pracowników kulturalno-oświatowych zatrudnionych w świetlicach i domach kultury, podległych prezydiom rad narodowych (Dz. U. Nr 13, poz. 71).

§ 18. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrowi Finansów.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1966 r. (poz. 248).

TABELA STANOWISK, UPOSAŻENIA ZASADNICZEGO I DODATKU SPECJALNEGO PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH W PLACÓWKACH KULTURALNO-OŚWIATOWYCH

Lp.	Stanowisko	Uposażenie zasadnicze miesięczne zł	Stawki maksymalne dodatku specjalnego
I. Pracownicy wojewódzkich domów kultury			
1	Dyrektor	2.200—3.100	do 1
2	Zastępca dyrektora	2.000—2.700	do 2
3	Kierownik działu, kierownik ośrodka instrukcyjno-metodycznego	1.800—2.400	do 3
4	Starszy instruktor	1.400—2.200	do 5
5	Instruktor	1.300—2.000	do 5
II. Pracownicy powiatowych, miejskich (w miastach stanowiących powiaty) oraz międzyorganizacyjnych (o zasięgu powiatowym) domów kultury			
1	Kierownik domu kultury	1.600—2.500	do 2
2	Kierownik działu, kierownik poradni pracy kulturalno-oświatowej	1.400—2.200	do 5
3	Instruktor	1.200—1.900	do 6
III. Pracownicy miejskich (w miastach nie stanowiących powiatów) i dzielnicowych domów kultury			
1	Kierownik dzielnicowego domu kultury	1.600—2.400	do 2
2	Kierownik miejskiego domu kultury	1.400—2.200	do 4
3	Instruktor, kierownik klubu środowiskowego	1.100—1.800	do 6
IV. Pracownicy osiedlowych, gromadzkich i wiejskich ośrodków kultury			
1	Kierownik ośrodka kultury	1.100—1.600	do 6
2	Instruktor, kierownik wiejskiego domu kultury	1.000—1.500	do 7
3	Kierownik świetlicy, klubu wiejskiego	900—1.400	do 8

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1966 r. (poz. 248).

TABELA STAWEK DODATKU SPECJALNEGO

Stawka	Złoty ch
1	1000
2	900
3	800
4	700
5	600
6	500
7	400
8	300
9	200
10	100

30

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 8 września 1966 r.

w sprawie uposażeń sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego.

(Monitor Polski z dnia 15 września 1966 r. Nr 48, poz. 237)

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 11, poz. 54) Rada Państwa uchwała:

§ 1. 1. Sędziowie Sądu Najwyższego i członkowie Biura Orzecznictwa otrzymują uposażenie zasadnicze według następujących grup i kwot:

Grupa	Kwota miesięcznego uposażenia
I A	5.000 zł
I B	4.600 „
I C	4.200 „
II	3.800 „
III	3.400 „
IV	3.000 „

2. Sędzia Sądu Najwyższego otrzymuje uposażenie zasadnicze w grupie IA, członek Biura Orzecznictwa nie będący sędzią — w grupie IV do IB.

§ 2. 1. Sędziowie Sądu Najwyższego, sędziowie delegowani do zastępczego pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym oraz członkowie Biura Orzecznictwa otrzymują dodatki specjalne według następujących stawek: 500, 700, 1000, 1200, 1400, 1600, 2000, 2400, 2600, 2800 i 3000 zł miesięcznie.

2. Przewodniczący Rady Państwa może zezwolić Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego na wprowadzenie stawki dodatku specjalnego nie przewidzianej w ust. 1 oraz określenie osób, którym z tytułu pełnionej przez nich funkcji dodatek w tej stawce będzie przysługiwał.

§ 3. 1. Dyrektor Biura Orzecznictwa i przewodniczący wydziału w izbie otrzymuje dodatek specjalny w stawce od 2400 do 3000 zł.

2. Sędzia Sądu Najwyższego nie pełniący funkcji wymienionych w ust. 1 otrzymuje dodatek specjalny w stawce 2000 zł.

3. Sędzia delegowany do zastępczego pełnienia

czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym otrzymuje dodatek specjalny w stawce od 1000 do 1600 zł.

4. Członek Biura Orzecznictwa otrzymuje dodatek specjalny w stawce od 500 do 1400 zł.

§ 4. 1. Stawki dodatku specjalnego Dyrektorowi Biura Orzecznictwa i przewodniczącym wydziałów w izbach przyznaje Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

2. Grupy uposażenia zasadniczego i stawki dodatku specjalnego członkom Biura Orzecznictwa oraz stawki dodatku specjalnego sędziom delegowanym do zastępczego pełnienia obowiązków sędziowskich w Sądzie Najwyższym przyznaje Minister Sprawiedliwości.

§ 5. 1. W razie zbiegu uprawnień do pobierania dodatków specjalnych lub dodatku specjalnego i dodatku funkcyjnego przysługuje jeden dodatek według wyboru uprawnionego.

2. Dodatek specjalny nie przysługuje w okresie zawieszenia w pełnieniu służby. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego może wstrzymać wypłatę dodatku osobie, która z innych powodów nie pełni przez ponad 3 miesiące obowiązków, z którymi związany jest dodatek.

3. Przepisy o utracie prawa do dodatku specjalnego przez pracowników ministerstw mają zastosowanie do dodatku specjalnego przysługującego na podstawie niniejszej uchwały.

§ 6. 1. Sędziowie Sądu Najwyższego i członkowie Biura Orzecznictwa otrzymują dodatek za wysługę lat, który wynosi miesięcznie:

po trzech latach wysługi	— 250 zł
po sześciu latach wysługi	— 400 „
po dziewięciu latach wysługi	— 550 „
po dwunastu latach wysługi	— 700 „

2. Do wysługi lat zalicza się okres służby po dniu 22 lipca 1944 r.:

a) na stanowiskach sędziowskich, asesorskich i aplikanckich w sądownictwie powszechnym i są-

dach ubezpieczeń społecznych, sędziego Sądu Najwyższego i członka Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego;

b) na stanowiskach prokuratorów, wiceprokuratorów, podprokuratorów, referendarzy śledczych, asesorów i aplikantów prokuratorskich;

c) na stanowiskach wymienionych w pkt a) i b) w wojskowej służbie sprawiedliwości;

d) w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.

3. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego może zaliczyć sędziemu Sądu Najwyższego również okresy innej służby (wykonywania zawodu) aniżeli wymienione w ustępie 2, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji. W stosunku do członków Biura Orzecznictwa uprawnienia te przysługują Ministrowi Sprawiedliwości.

4. Do wysługi lat nie zalicza się okresów niepełnienia służby (niewykonywania zawodu) z powodu zawieszenia w czynnościach służbowych, chyba że postępowanie dyscyplinarne zakończone zostało umorzeniem lub uniewinnieniem.

5. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków.

6. Dodatek za wysługę lat jest płatny miesięcznie z góry począwszy od 1 dnia najbliższego miesiąca kalendarzowego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki tego dodatku.

§ 7. Dodatek specjalny i dodatek za wysługę lat są wolne od podatku od wynagrodzeń.

§ 8. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa w wysokości 3% planowanego dla nich osobowego funduszu płac. Oszczędności w osobowym funduszu płac nie mogą być przeznaczone na wypłatę nagród.

2. Suma nagród indywidualnych przyznanych sędziemu Sądu Najwyższego lub członkowi Biura Orzecznictwa w danym roku kalendarzowym nie

może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.

3. Poza nagrodami przewidzianymi w ust. 2 nie mogą być przyznane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.

§ 9. 1. W obrębie zajmowanego stanowiska można awansować w zakresie grup uposażenia zasadniczego i stawek dodatku specjalnego. Okres między awansami nie może wynosić mniej niż dwa lata.

2. Terminami awansowanymi są 1 stycznia i 22 lipca. Przy awansie 22 lipca zmiana wynagrodzenia następuje od 1 sierpnia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do przypadków, gdy następuje powołanie na wyższe stanowisko lub zmiana stanowiska.

§ 10. Do czasu zmiany dotychczasowych przepisów o dietach dla pracowników państwowych przysługują sędziom Sądu Najwyższego i członkom Biura Orzecznictwa dodatek 50% do diet przewidzianych w tych przepisach.

§ 11. W zakresie dodatków mieszkaniowych mają do osób objętych uchwałą zastosowanie przepisy w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych.

§ 12. W sprawach nie unormowanych w uchwale mają odpowiednie zastosowanie przepisy o uposażeniu pracowników państwowych.

§ 13. Do uposażeń, dodatków do uposażeń oraz innych należności sędziów Izby Wojskowej Sądu Najwyższego stosuje się przepisy obowiązujące w wojsku w zakresie uposażeń żołnierzy.

§ 14. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. w sprawie uposażeń sędziów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego (Monitor Polski z 1964 r. Nr 79, poz. 372 i z 1965 r. Nr 55, poz. 284).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Przewodniczący Rady Państwa: E. Ochab
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

31

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 8 września 1966 r.

w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich.

(Monitor Polski z dnia 15 września 1966 r. Nr 48, poz. 238)

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 346) Rada Państwa uchwala:

§ 1. 1. Pracownikami prokuratorskimi w rozumieniu uchwały są: prokuratorzy, wiceprokuratorzy, podprokuratorzy, referendarze śledczy, asesory i aplikanci.

2. Uchwała nie ma zastosowania do pracowników prokuratorskich prokuratur wojskowych.

§ 2. 1. Ustala się dla pracowników prokuratorskich grupy uposażenia zasadniczego w następujących kwotach:

Grupa uposażenia zasadniczego	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
I A	5.000
I B	4.600
I C	4.200
II	3.800
III	3.400
IV	3.000
V	2.700
VI	2.200
VII	1.800
VIII	1.550

2. Uposażenie zasadnicze w kwotach ustalonych w ust. 1 otrzymują:

Lp.	Stanowisko służbowe	Grupa uposażenia zasadniczego
1	Prokurator Generalnej Prokuratury	I A
2	Prokurator wojewódzki	I C— I A
3	Wiceprokurator Generalnej Prokuratury	II—I A
4	Wiceprokurator prokuratury wojewódzkiej	III—I A
5	Podprokurator prokuratury wojewódzkiej	IV—II
6	Prokurator powiatowy	III—I C
7	Podprokurator prokuratury powiatowej	V—I C
8	Referendarz śledczy prokuratury powiatowej	V—II
9	Asesor	VI
10	Aplikant	VIII—VII

3. W razie mianowania pracownika prokuratorzkiego na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może zezwolić na zachowanie przez pracownika uposażenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.

4. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może, w przypadkach uzasadnionych szczególną przydatnością do pracy w Prokuraturze oraz uprzednim zatrudnieniem w organach administracji państwowej, przedsiębiorstwach państwowych lub innych państwowych jednostkach organizacyjnych, przyznać kandydatowi na aplikanta kolejno wyższą grupę uposażenia zasadniczego już w chwili jego zatrudnienia.

§ 3. 1. Ustala się dla pracowników prokuratorzskich 13 stawek dodatku funkcyjnego w następujących kwotach:

Stawka dodatku funkcyjnego	Kwota miesięczna dodatku w złotych
1	2000
2	1600
3	1300
4	1100
5	950
6	800
7	650
8	500
9	400
10	350
11	300
12	250
13	200

2. Dodatek funkcyjny przysługuje za pełnienie niżej określonych funkcji:

Lp.	Funkcja	Stawka
1	Prokurator Wojewódzki	3 do 1
2	Zastępca prokuratora wojewódzkiego	7 do 4
3	Naczelnik wydziału, wizytator, kierownik rejonu zamiejscowego prokuratury wojewódzkiej	8 do 5
4	Prokurator powiatowy	8 do 4
5	Zastępca prokuratora powiatowego, kierownik rejonu zamiejscowego prokuratury powiatowej	12 do 7
6	Kierownik rejonu w prokuraturze wojewódzkiej	12 lub 9
7	Kierownik rejonu w prokuraturze powiatowej	13 lub 11

3. Przewidziana dla prokuratora powiatowego stawka dodatku funkcyjnego 5 i 4 oraz dla zastępcy prokuratora powiatowego 8 i 7 może być przyznana prokuratorom pełniącym te funkcje w prokuraturach obejmujących zakresem działania nie mniej niż dwa powiaty lub jeden powiat (miasto, dzielnicę), w którym liczba mieszkańców przekracza 100.000.

4. Szczegółowe zasady przyznawania stawek dodatku funkcyjnego pracownikom prokuratorzskim ustala Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 4. Przewodniczący Rady Państwa może zezwolić Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na czasowe utworzenie funkcji nie przewidzianej w tabelach dodatków funkcyjnych (§ 3) oraz na określenie stawki dodatku, przysługującego pracownikowi prokuratorzkiemu wyznaczonego do pełnienia tej funkcji.

§ 5. Dodatek funkcyjny nie przysługuje pracownikowi prokuratorzkiemu w okresie zawieszenia w pełnieniu służby. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może wstrzymać wypłatę dodatku funkcyjnego pracownikowi, który z innych powodów nie pełni przez ponad 3 miesiące obowiązków, z którymi związany jest dodatek.

§ 6. 1. Pracownikom wymienionym w § 2 ust. 2 w pkt 1—9 przyznaje się dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat w stosunku miesięcznym wynosi:

- 250 zł po 3 latach wysługi,
- 400 zł po 6 latach,
- 550 zł po 9 latach i
- 700 zł po 12 latach wysługi.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od 1 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

§ 7. 1. Do wysługi lat zalicza się okres służby (pracy) pełnionej po dniu 22 lipca 1944 r.:

- a) na stanowiskach pracowników prokuratorzskich,
- b) na stanowiskach sędziów, prezesów i wiceprezesów sądów oraz izb, jak również dyrektorów i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz sędziów, prezesów i wiceprezesów sądów ubezpieczeń społecznych, a także aplikantów sądowych,
- c) w wojskowej służbie sprawiedliwości z wyjątkiem służby na stanowiskach w sekretariatach,
- d) w Ministerstwie Sprawiedliwości na stanowiskach określonych przez Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- e) w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może zaliczyć pracownikowi prokuratorzkiemu do wysługi lat również okresy innej służby (wykonywania zawodu) aniżeli określone w ust. 1, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

3. Do wysługi lat nie zalicza się okresów niepełnienia służby (wykonywania zawodu) z powodu zawieszenia w czynnościach służbowych, chyba że postępowanie dyscyplinarne zakończone zostało umorzeniem lub uniewinnieniem.

§ 8. Pracownicy prokuratorscy zachowują prawo do ostatecznie pobieranego uposażenia netto, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego uchwałą dla zajmowanego stanowiska i funkcji.

§ 9. 1. Pracownik może awansować w ramach grup uposażenia zasadniczego przewidzianych dla danego stanowiska nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą wynagrodzenia od 1 sierpnia.

2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy przypadków mianowania pracownika na wyższe stanowisko.

3. Pracownik prokuratorski, który uzyskał stopień naukowy, może otrzymać od 1 dnia miesiąca kalendarzowego po uzyskaniu stopnia naukowego grupę uposażenia zasadniczego bezpośrednio wyższą od posiadanej, nie wyższą jednak od najwyższej grupy przewidzianej dla zajmowanego przez niego stanowiska.

§ 10. 1. Tworzy się fundusz nagród z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników prokuratorskich prokuratur wojewódzkich i powiatowych w wysokości 3% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników.

2. Zasady gospodarowania funduszem nagród, o którym mowa w ust. 1, ustali Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 11. Do czasu zmiany dotychczasowych przepisów o dietach dla pracowników państwowych przyznaje się pracownikom prokuratorskim dodatek 50% do diet przewidzianych w tych przepisach.

§ 12. W sprawach nie unormowanych w niniejszej uchwale mają w odniesieniu do uposażeń pra-

cowników prokuratorskich odpowiednie zastosowanie przepisy o uposażeniu pracowników państwowych.

§ 13. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyzna pracownikom objętym niniejszą uchwałą nowe grupy uposażenia zasadniczego oraz dodatki określone w § 4a wprowadzonym uchwałą Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. (Monitor Polski Nr 79, poz. 373).

§ 14. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich (Monitor Polski z 1959 r. Nr 44, poz. 205 z późniejszymi zmianami) — z wyjątkiem §§ 4a i 4b w brzmieniu ustalonym przez § 1 uchwały Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. (Monitor Polski Nr 79, poz. 373), z tym że § 4a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prokuratorzy Generalnej Prokuratury mogą otrzymać dodatki specjalne za pełnienie funkcji określonych w ust. 1:

- 1) pod lp. 2 w wysokości 2.400 zł,
- 2) pod lp. 3 w wysokości 2.000, 2.200 zł,
- 3) pod lp. 4 w wysokości 1.700, 2.000 zł.”

§ 15. W zakresie dodatków mieszkaniowych mają do osób objętych uchwałą zastosowanie przepisy w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

32

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 8 września 1966 r.

w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników administracyjnych prokuratur wojewódzkich i powiatowych.

(*Monitor Polski z dnia 15 września 1966 r. Nr 48, poz. 239*)

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 346) Rada Państwa uchwała:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do pracowników nieprokuratorskich prokuratur wojewódzkich i powiatowych z wyjątkiem kierowców i innych pracowników samochodowych, których wynagrodzenie regulują odrębne przepisy.

2. Uchwała nie ma zastosowania do pracowników administracyjnych prokuratur wojskowych.

§ 2. 1. Ustala się tabelę stanowisk służbowych, wymaganych kwalifikacji i uposażeń zasadniczych oraz dodatków specjalnych, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

2. Tabela dotyczy:

- w części A — prokuratur wojewódzkich,
- w części B — prokuratur wojewódzkich i powiatowych,
- w części C — prokuratur wojewódzkich i powiatowych.

3. Pracownikowi posługującemu się przy proto-

kolowaniu stenografią może być przyznany dodatek w wysokości od 50—350 zł miesięcznie.

4. Zasady przyznawania przewidzianego w tabeli dodatku specjalnego uzasadnionego specjalnymi kwalifikacjami i warunkami pracy oraz dodatku określonego w ust. 3 ustali Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

5. Dodatek specjalny nie podlega podatkowi od wynagrodzeń.

§ 3. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może wprowadzić w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac — nowe stanowiska do tabeli.

§ 4. 1. Pracownikowi posiadającemu szczególnie wysokie kwalifikacje oraz wieloletnią praktykę w zakresie czynności ściśle związanych z jego stanowiskiem lub gdy wymagają tego ważne względy służbowe, może Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyznać uposażenie zasadnicze wyższe o 10% od maksymalnej stawki uposażenia zasadniczego przewidzianego dla danego stanowiska.

2. Liczba pracowników, którym podwyższono uposażenie w trybie ust. 1, nie może przekroczyć 15% ogółu pracowników nieprokuratorskich zatrudnionych w danej prokuraturze wojewódzkiej oraz 15% ogółu pracowników nieprokuratorskich zatrudnionych w podległych danej prokuraturze wojewódzkiej prokuraturach powiatowych.

§ 5. 1. Od dnia wejścia w życie uchwały do pracy w prokuraturach wojewódzkich i powiatowych mogą być przyjmowani na stanowiska przewidziane w tabeli wyłącznie pracownicy posiadający kwalifikacje wymagane na tych stanowiskach.

2. W wyjątkowych przypadkach uzasadnionych doświadczeniem zawodowym pracownika bądź gdy wymaga tego interes służby, może prokurator wojewódzki zezwolić na przyjęcie do pracy, awansowanie na wyższe stanowisko bądź przeniesienie na stanowisko przewidziane w tabeli pracowników, choćby nie odpowiadali wymaganiom kwalifikacyjnym.

§ 6. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi najniższe uposażenie zasadnicze przewidziane dla danego stanowiska. Jeżeli pracownik posiada odpowiednie doświadczenie zawodowe bądź gdy wymaga tego interes służby, może być przyznane pracownikowi przyjmowanemu wyższe uposażenie zasadnicze.

§ 7. 1. Pracownik może awansować w ramach grup uposażenia zasadniczego, przewidzianych dla danego stanowiska, nie częściej niż co dwa lata. Jako terminy awansowe ustala się dzień 1 stycznia i 22 lipca ze zmianą wynagrodzenia od 1 sierpnia.

2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy przypadków mianowania pracownika na wyższe stanowisko lub ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym, jak również przypadków, gdy pracownik podwyższy swoje kwalifikacje uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe albo też złoży z wynikiem pomyślnym egzamin na stanowisko sekretarza.

3. Wysokość podwyżki uposażenia zasadniczego przyznanej w związku z awansem nie może przekroczyć 300 zł miesięcznie.

4. Postanowienie ust. 3 ma zastosowanie przy podwyżce uposażenia zasadniczego przyznanej w związku z wprowadzeniem w życie niniejszej uchwały.

§ 8. Pracownicy zatrudnieni w prokuraturach wojewódzkich i powiatowych w dniu wejścia w życie uchwały zachowują swe stanowiska, choćby nie odpowiadali wymaganiom kwalifikacyjnym określonym w tabeli.

§ 9. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników nieprokuratorskich w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac.

2. Zasady gospodarowania funduszem nagród, o którym mowa w ust. 1, ustali Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 10. Wynagrodzenie za każdą efektywną godzinę pracy pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy ustala się w wysokości proporcjonalnej do uposażenia określonego dla danego stanowiska za pracę w pełnym wymiarze.

§ 11. Rzemieślnicy wykwalifikowani mogą otrzymywać za terminowe i należyte jakościowo wyko-

nywanie zadań premię w wysokości do 30% uposażenia zasadniczego.

§ 12. 1. Pracownikom obsługi z wyjątkiem starszych strażników, strażników, starszych dozorców i dozorców przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

2. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach starszego strażnika, strażnika, starszego dozorcę i dozorcę przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości:

1) za każdą godzinę ponad 8 godzin na dobę bądź ponad 6 godzin w sobotę do pełnych 12 godzin na dobę (ponad 46 godzin tygodniowo do 72 godzin tygodniowo) — 110% stawki godzinowej uposażenia podstawowego,

2) za godziny nadliczbowe ponad 12 godzin na dobę oraz za godziny nadliczbowe przypadające w święta i w nocy — 200% stawki godzinowej uposażenia podstawowego.

3. Pracownikom określonym w ust. 2 przysługuje w tygodniu 1 dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień dzień wolny od pracy powinien przypadać w niedzielę.

4. W celu ustalenia godzinowej stawki za pracę określoną w ust. 2 dzieli się miesięczne uposażenie podstawowe pracownika przez 200.

§ 13. 1. Do pracowników zatrudnionych w halach maszyn stosuje się odrębne przepisy w sprawie premii dla kierowników hal maszyn, maszynistek i korektorów.

2. Oprócz uposażenia ustalonego w tabeli stanowisk pracownicy prokuratur wojewódzkich i powiatowych mogą otrzymywać umundurowanie oraz odzież ochronną i roboczą, przysługujące według norm określonych w obowiązujących odrębnych przepisach.

3. Sprzątaczkę wynagradzane według powierzchni sprzątej, stanowiącej podstawę ustalania stawki jednostkowej za metr kwadratowy powierzchni sprzątej — są wynagradzane według stawki podstawowej, którą określa Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac.

§ 14. Z dniem 1 września 1966 r. pracownikom objętym uchwałą nie przysługuje dodatek określony w uchwale 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 15. W zakresie dodatków mieszkaniowych mają do osób objętych uchwałą zastosowanie przepisy w sprawie uposażenia administracyjnych pracowników sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych.

§ 16. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 22 września 1961 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażenia pracowników administracyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski Nr 75, poz. 316).

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1966 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

Załącznik do uchwały Rady Państwa
z dnia 8 września 1966 r. (poz. 239).TABELA STANOWISK SŁUŻBOWYCH, WYMAGANYCH KWALIFIKACJI I UPOSAŻEŃ ZASADNICZYCH
ORAZ DODATKÓW SPECJALNYCH

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie w zł			
		wykształcenia	lat praktyki zawodowej	zasadnicze od — do	dodatek specjalny w stawce		
					1	2	3
Część A. Prokuratury wojewódzkie							
1	Naczelnik wydziału, główny księgowy	wyższe	4	2300—3200	300	400	500
		średnie	8				
2	Zastępca naczelnika wydziału, starszy inspektor, starszy referent do spraw ...	wyższe	3	1900—2900	300	400	500
		średnie	6				
3	Starszy referent, referent do spraw ...	średnie	2	1300—2000	170	260	350
4	Inspektor	wyższe	1	1500—2200	260	350	440
		średnie	3	1300—1900			
5	Starszy księgowy	średnie	3	1200—1900	150	220	300
6	Księgowy	średnie	1	1100—1700	150	220	300
		podstawowe	2				
7	Referent	średnie	1	1000—1600	150	220	300
		podstawowe	2				
Część B. Prokuratury wojewódzkie i powiatowe							
1	Kierownik sekretariatu	średnie i egzamin sekretarski	5	1500—2700	260	350	440
2	Starszy sekretarz	średnie i egzamin sekretarski	2	1300—2200	220	300	380
3	Sekretarz	średnie i egzamin sekretarski	1	1150—2000	200	260	330
4	Maszynistka-referent	średnie	1	950—1400	150	220	300
		podstawowe	2 w tym 1 rok w wymiarze sprawiedliwości				
5	Kierownik hali maszyn	średnie	1	1000—1700			
		podstawowe	3				
6	Starszy rejestrator	podstawowe	1 rok w wymiarze sprawiedliwości	950—1350			
7	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę		1050—1550			
8	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę		1050—1350			
9	Starsza maszynistka w hali maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę		1050—1350			
10	Maszynistka w hali maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę		950—1150			
11	Praktykant	wyższe		1100—1500			
		średnie		950—1250			
		podstawowe		850			
Część C. Pracownicy obsługi							
1	Starszy woźny przydzielny		2	950—1200	120	180	240
2	Wykwalifikowany rzemieślnik gospodarczy, palacz centralnego ogrzewania			1000—1700			
3	Rzemieślnik gospodarczy			950—1400			
4	Robotnik gospodarczy			900—1200			
5	Starszy woźny			950—1050			
6	Woźny, starszy strażnik, starszy dozorca, portier			850—950			
7	Strażnik, dozorca, goniec, sprzątaczką			850			

UCHWAŁA Nr 295 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 września 1966 r.

w sprawie opieki zdrowotnej nad pracownikami rolnymi oraz członkami ich rodzin.

(Monitor Polski z dnia 24 września 1966 r. Nr 51, poz. 249)

§ 1. Uchwała normuje organizację opieki zdrowotnej nad pracownikami zatrudnionymi w zakładach pracy resortu rolnictwa, które mają siedzibę na terenie gromad, zwanych dalej „rolnymi zakładami pracy”.

§ 2. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych, w celu rozszerzenia opieki nad zdrowiem pracowników rolnych zakładów pracy oraz członków ich rodzin, zorganizują tę opiekę w ramach sieci zakładów opieki zdrowotnej otwartej na następujących zasadach:

1) państwowy bądź spółdzielczy ośrodek zdrowia sprawuje opiekę zdrowotną nad rolnymi zakładami pracy położonymi w jego zasięgu działania, w promieniu 5—7 km od jego siedziby,

2) pracownikom rolnych zakładów pracy istniejących i nowo otwartych, położonych poza zasięgiem działania ośrodków zdrowia, zapewnia się opiekę zdrowotną przez organizowanie:

a) przyzakładowych ośrodków zdrowia — w rejonach o promieniu 5—7 km posiadających większą liczbę takich zakładów, jeżeli łączna liczba pracowników i członków ich rodzin wynosi co najmniej 1000 osób oraz

b) punktów zdrowia lekarskich — przy rolnych zakładach pracy zatrudniających łącznie co najmniej 100 pracowników, lub mniejszych zakładów oddalonych jednak od najbliższej placówki służby zdrowia ponad 5—7 km.

2. Projekty lokalizacji zakładów służby zdrowia określonych w ust. 1 pkt 2 przygotowuje właściwy do spraw zdrowia organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej w uzgodnieniu z wojewódzką komisją związków zawodowych oraz z właściwą nadrzędną jednostką organizacyjną nad rolnymi zakładami pracy, przy których mają być zorganizowane przyzakładowe ośrodki zdrowia lub punkty zdrowia lekarskie (wojewódzkie zjednoczenie PGR, zjednoczenie przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa itp.).

§ 3. 1. Wojewódzkie zjednoczenie PGR oraz inne państwowe jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Ministra Rolnictwa obowiązane są do:

1) zapewnienia w ramach planu inwestycyjnego na lata 1966—1970 adaptacji lub budowy na swój koszt lokali dla przyzakładowych ośrodków zdrowia oraz punktów zdrowia lekarskich (§ 2 ust. 1 pkt 2),

2) wyposażenia nowo otwartych i przekazywanych do użytku zakładów, o których mowa w pkt 1, w sprzęt i aparaturę medyczną oraz w sprzęt gospodarczy, zgodnie z normami ustalonymi przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

2. Sprzęt i aparatura medyczna, nabyte ze środków finansowych rolnego zakładu pracy, stanowią własność tego zakładu.

§ 4. Rolne zakłady pracy obowiązane są do współdziałania w zakresie opieki zdrowotnej nad pracownikami przez:

1) utrzymywanie przeznaczonych na ten cel lokali w należyłym stanie oraz dostarczenie ogrzewania i oświetlenia,

2) zapewnienie fachowym pracownikom służby zdrowia, zatrudnionym w zakładach służby zdrowia zlokalizowanych w rolnych zakładach pracy — możliwości korzystania z mieszkań i urządzeń socjalnych, w trybie i na warunkach ustalonych dla pracowników rolnych zakładów pracy,

3) kontrolowanie dyscypliny pracy pracowników punktów zdrowia lekarskich przy rolnych zakładach pracy,

4) dopuszczanie do pracy na określonych stanowiskach jedynie osób uznanych orzeczeniem lekarskim za zdolne do pracy, jeżeli obowiązek badania lekarskiego jest ustalony w przepisach lub praca odbywa się w warunkach zagrażających zdrowiu; w szczególności dotyczy to osób podejmujących pracę po okresie czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby trwającej ponad 30 dni,

5) zapewnienie terminowego zgłaszania się pracowników na badania okresowe przewidziane w obowiązujących przepisach,

6) podnoszenie poziomu higieny i profilaktyki, a zwłaszcza wykonywanie zaleceń sanitarnych, organizowanie posterunków sanitarnych PCK, omawianie zagadnień bezpieczeństwa i higieny pracy na okresowych naradach pracowniczych z udziałem personelu służby zdrowia, szerzenie oświaty sanitarnej wśród załogi i terminowe zaopatrywanie apteczek pierwszej pomocy.

§ 5. Właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej rady narodowej, w porozumieniu z właściwymi nadrzędnymi jednostkami organizacyjnymi nad rolnymi zakładami pracy, może udostępnić świadczenia przyzakładowych ośrodków zdrowia oraz punktów zdrowia lekarskich (§ 2 ust. 1 pkt 2) okolicznej ludności.

§ 6. 1. Lekarzom zatrudnionym w przyzakładowych ośrodkach zdrowia oraz punktach zdrowia lekarskich zorganizowanych przy rolnych zakładach pracy przyznaje się dodatkowe wynagrodzenie kwartalne wypłacane ze środków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej opracuje projekt przepisów w sprawie wypłaty lekarzom dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Lekarzom i lekarzom denty stom oraz średniemu personelowi medycznemu, sprawującemu opiekę zdrowotną nad rolnymi zakładami pracy, przysługuje zwrot kosztów przejazdów, odbytych w związku z wykonywaniem wizyt domowych i działalnością zapobiegawczą, objazdem rolnych zakładów pracy oraz dojazdem do ośrodka zdrowia lub punktów zdrowia lekarskich:

1) w wysokości i na zasadach przewidzianych dla służby weterynaryjnej — w razie korzystania przez

pracowników służby zdrowia z własnych środków lokomocji oraz

2) w wysokości i na zasadach określonych w przepisach w sprawie ryczałtu na pokrycie kosztów przejazdu lekarzy między zakładami społecznymi służby zdrowia i zakładami pomocy społecznej — w razie korzystania przez pracowników służby zdrowia ze środków komunikacji publicznej.

4. Zwrotu kosztów przejazdu, o którym mowa w ust. 3, dokonują właściwe do spraw zdrowia organy prezydiów powiatowych rad narodowych.

§ 7. 1. Minister Rolnictwa oraz Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, działając w porozumieniu z zarządami głównymi: Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia, ustalą szczegółowe zasady:

1) współdziałania podległych i nadzorowanych rolnych zakładów pracy z ośrodkami zdrowia i punktami zdrowia lekarskimi,

2) współpracy instytutów naukowo-badawczych obu resortów w zakresie zagadnień dotyczących wpływu procesów produkcji rolnej na zdrowie i bezpieczeństwo pracy, podnoszenia stanu higieny i bezpieczeństwa pracy oraz wzrostu wydajności pracy.

2. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Rolnictwa określi szczegółowe zasady finansowania przyzakładowych ośrodków zdrowia i punktów zdrowia lekarskich, a w zakresie świadczeń udzielanych przez

rolne zakłady pracy i właściwe organy prezydiów rad narodowych na rzecz tych ośrodków i punktów zdrowia — również zasady pokrywania kosztów tych świadczeń.

§ 8. 1. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej ustali szczegółowe zadania służby zdrowia w odniesieniu do rolnych zakładów pracy, w szczególności w zakresie zaopatrzenia w leki i artykuły sanitarne, oraz zapewni wykonanie tych zadań.

2. Minister Handlu Wewnętrznego umożliwi fachowym pracownikom służby zdrowia, udzielającym świadczeń pracownikom rolnych zakładów pracy, nabywanie samochodów z importu na raty rozłożone na 36 miesięcy.

§ 9. Do czasu zorganizowania przyzakładowych ośrodków zdrowia i punktów zdrowia lekarskich, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 — prezydia rad narodowych zapewnią wykonywanie opieki zdrowotnej nad pracownikami rolnych zakładów pracy przez lekarzy dojeżdżających w określonych terminach do tych zakładów.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom: Zdrowia i Opieki Społecznej, Rolnictwa, Finansów, Handlu Wewnętrznego oraz prezydiom właściwych rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

34

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 16 września 1966 r.

w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczeń społecznych i rent dla pracowników zatrudnionych w prowadzonych na zasadzie rozliczenia zryczałtowanego lub umowy agencyjnej uspołecznionych zakładach noclegowo-żywnieniowych i obozowiskach turystycznych podlegających nadzorowi Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

(Dziennik Ustaw z dnia 4 października 1966 r. Nr 41, poz. 252)

Na podstawie art. 16 ust. 4 i art. 218 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami) oraz art. 10 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach noclegowo-żywnieniowych (pensjonatach, domach wycieczkowych, schroniskach, motelach) i obozowiskach turystycznych, prowadzonych — według zasad ustalonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki — przez osoby fizyczne na zasadzie zryczałtowanego rozliczenia, jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz rent ustala się miesięczny zarobek zryczałtowany w wysokości:

1) 1300 zł — dla pracowników zatrudnionych w zakładach noclegowo-żywnieniowych,

2) 900 zł — dla pracowników zatrudnionych w obozowiskach turystycznych.

§ 2. 1. Składkę na ubezpieczenia społeczne za pracowników, o których mowa w § 1, opłaca się w wysokości zryczałtowanej, wynoszącej miesięcznie:

1) 200 zł — za pracowników zatrudnionych w zakładach noclegowo-żywnieniowych,

2) 140 zł — za pracowników zatrudnionych w obozowiskach turystycznych.

2. Za miesiące kalendarzowe, w których pracownik nie przepracował wszystkich dni roboczych wskutek powstania lub ustania stosunku pracy albo wskutek pobierania przez okres dłuższy niż 5 dni zasiłku z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa, składkę określoną w ust. 1 opłaca się w wysokości zmniejszonej o 1/25 część za każdy nie przepracowany dzień roboczy.

§ 3. 1. Zryczałtowaną składkę na ubezpieczenia społeczne (§ 2) opłacają z pobranej od osób fizycznych, o których mowa w § 1, zryczałtowanej należności za prowadzenie zakładu noclegowo-żywnieniowego lub obozowiska turystycznego jednostki go-

spodarki społecznej, z którymi osoby te są obowiązanymi się rozliczać.

2. Do jednostek gospodarki społecznej, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1959 r. w sprawie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz rozliczania zasiłków wypłacanych przez zakłady pracy (Dz. U. Nr 9, poz. 46).

§ 4. Dla pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach noclegowo-żywnościowych, prowadzonych — według zasad ustalonych przez Przewod-

niczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki — przez agentów na zasadzie umowy agencyjnej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowią ich wynagrodzenia brutto, wypłacane z funduszu prowizji wchodzącego w skład funduszu płac jednostki gospodarki społecznej, z którą agenci są obowiązani się rozliczać.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac:
w z. A. Firganek

35

ZARZĄDZENIE Nr 62 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 października 1966 r. .

w sprawie zmian w wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do tworzenia funduszu na finansowanie wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych.

(Monitor Polski z dnia 14 października 1966 r. Nr 56, poz. 274)

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 33, poz. 162 i z 1961 r. Nr 81, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie jednostek organizacyjnych, stanowiących załącznik do uchwały nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 33, poz. 162, z 1961 r. Nr 14, poz. 74 i Nr 81, poz. 343, z 1962 r. Nr 13, poz. 51, Nr 48, poz. 230 i Nr 73, poz. 337, z 1963 r. Nr 3, poz. 7, Nr 10, poz. 52 i Nr 93, poz. 434, z 1964 r. Nr 36, poz.

168, Nr 57, poz. 270 i Nr 86, poz. 411 oraz z 1966 r. Nr 8, poz. 61) wprowadza się następujące zmiany: w grupie II wykazu po lp. 1a dodaje się lp. 1b w brzmieniu:

„1b. Przedsiębiorstwa geodezyjne, których działalność jest nadzorowana przez Ministra Gospodarki Komunalnej, 50% poprawy wyniku w porównaniu do wyniku roku poprzedniego. Suma dodatkowych środków na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne z tytułu poprawy wyniku nie może przekroczyć rocznie w poszczególnych przedsiębiorstwach kwoty odpowiadającej 2% planowanego osobowego funduszu płac.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

36

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 21 września 1966 r.

w sprawie zmiany regulaminu nagradzania z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego oraz zasad premiowania za realizację prac w dziedzinie przygotowania i wprowadzenia nowej techniki.

(Monitor Polski z dnia 11 października 1966 r. Nr 55, poz. 262)

Na podstawie § 27 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego (Dz. U. z 1963 r. Nr 49, poz. 274 i z 1964 r. Nr 34, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 12 października 1964 r. w sprawie regulaminu nagradzania z funduszu postępu techniczno-ekonomicznego oraz zasad premiowania za realizację prac w dziedzinie przygotowania

i wprowadzenia nowej techniki (Monitor Polski Nr 72, poz. 339) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 2 po wyrazach „osiągnięcia naukowo-techniczne” dodaje się wyrazy „w tym również z zakresu normalizacji, unifikacji i typizacji wyrobów bądź procesów technologicznych”;

b) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przedmiotem nagradzania mogą być również — wyróżnione na wystawach — wybitne osiągnięcia

przewidziane do zastosowania w gospodarce narodowej i zapewniające wysokie efekty ekonomiczne lub korzyści społeczne.”;

c) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje kolejną numerację jako ust. 4;

2) w § 2:

a) w ust. 1 pkt 2 dodaje się na końcu wyrazy „przy czym w odniesieniu do prac z zakresu normalizacji, unifikacji i typizacji wyrobów bądź procesów technologicznych — w uzgodnieniu z Prezesem Polskiego Komitetu Normalizacyjnego lub na jego wniosek.”;

b) w ust. 2 po wyrazach „właściwi ministrowie” dodaje się wyrazy „Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego”;

3) w § 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, może być rozszerzony lub uzupełniony:

1) pracami przewidzianymi do nagradzania, a włączonymi do planu w ciągu roku objętego planem,

2) na uzasadniony wniosek zainteresowanego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk — pracami zrealizowanymi nie później niż w roku poprzedzającym rok objęty planem.”;

4) w § 8 ust. 1 po wyrazach „rozwoju nauki i techniki” dodaje się wyrazy „a także w dziedzinie normalizacji, unifikacji i typizacji wyrobów bądź procesów technologicznych.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczącą Komitetu Nauki i Techniki: *E. Szyr*
Wiceprezes Rady Ministrów

Wydawnictwo Związkowe CRZZ — Warszawa, ul. Kopernika 36/40

WARUNKI PRENUMERATY:

Prenumeratę na kraj dla czytelników indywidualnych przyjmują urzędy pocztowe, listonosze oraz Oddziały i Delegatury „Ruch”. Można również dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23. Wszystkie instytucje państwowe i społeczne mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie za pośrednictwem Oddziałów i Delegatur „Ruch”. Prenumeraty przyjmowane są do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 40% droższa — przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23, tel. 20-46-88; konto PKO Nr 1-6-100024.

Egzemplarze numerów zdezaktualizowanych można nabywać w Punkcie Wysyłkowym Prasy Archiwalnej „Ruch” Warszawa, ul. Nowogrodzka 15/17; konto PKO Nr 114-6-700044 VII O/M Warszawa.